

Värmland / Säffle / Botilsäter kyrkogård

Teofil och Frida Sjöberg

Teofil Sjöberg föddes i Hammars församling i Örebro län, 25 mars 1885. Som ung var han gruvarbetare men 1907 genomgick han Katrineholms Praktiska Skola och innehade därefter anställning vid SJ i Hallberg och på flera andra platser.

Men så sökte han inträde i Karlstads folkskollärarseminarium och avlade examen 1914. Samma år tog han kyrkosångarexamen. Han hade sin första plats i Östanby i Östra Ämtervik. Han erhöll 1917 förenad folkskollärare- och kantorstjänst i Bredestads församling i Jönköpings län varefter han tillträdde den förenade tjänsten i Botilsäters församling den 1 januari 1920. Denna tjänst innehade han tills han avgick med pension den 30 juni 1949. Han stannade emellertid kvar i Kalvhagen i en ny villa, som han byggt sig i närheten av skolan.

Det är ett stort arbete Teofil lag ner i Botilsäter, inte bara som lärare och kantor. Han har även haft ett flertal kommunala uppdrag och därtill grundligt utvecklat biblioteket i Kalvhagen. Teofil startade även majblommekommittéer i flera socknar på Näset. Till festliga tillfällen smidde han trevliga rim som han läste till stämningens förhöjande. Ett gott och glatt humör gav honom många vänner i bygden.

Teofil gick bort 11 november 1955. I graven vilar även Teofils hustru Frida Sjöberg, född 12 januari 1890 och död 6 januari 1967. Frida arbetade som småskollärarinna.

Följande dikt författad av Sven Nyberg, elev i Kalvhagens skola på 1940-talet.

I skolan

Den gamle skolläraren

plågade oss

med en blindkarta.

en eftermiddag

när vinden snodde håglöst

kring skolhusets knutar,

kunde ingen peka ut Rimbo.

Han som var trasigast fattigast

och mest okunnig

tog den gula pekpinnen

med förtvivlans mod,

lät den cirkla

över det namnlös gröna Uppland

och lyckades pricka in RIMBO.

Vi andra stod där

med vår misstro

och avundsjuka.

Men pojken log ett blekt leende.

Efter alla plågsamma förluster

hade han äntligen gjort en bedrift.

Då blixtrade det

bakom lärarens glasögon.

Hans ord smällde till

som en örfil:

En blind höna

hittar alltid nått korn.